

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ຄຳແນະນຳຕໍ່ຊາວໜຸ່ມ

ໂດຍ ປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ
ປະທານສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຕໍ່ຊາວໜຸ່ມເປັນການສ່ວນຕົວຫລາຍກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍກ່າວມາກ່ອນ.
ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບທຽບຄວາມເປັນໜຸ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຂອງພວກເຈົ້າ.

ພວກເຈົ້າມີຄຸນຄ່າເກີນທີ່ຈະວັດແທກໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຈົ້າໃນຫລາຍປະເທດ ແລະ
ໃນທຸກໆທະວີບ. ພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ດີກວ່າຄົນລຸ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະກິດ
ຕິຄຸນຫລາຍກວ່າ. ພວກເຈົ້າມີລັກສະນະເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຊື່ສັດຫລາຍກວ່າ.

ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸ 87 ປີແລ້ວ. ພວກເຈົ້າອາດສົງໃສວ່າໃນໄວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີປະໂຫຍດຫຍັງຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເປັນຢູ່ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເປັນ
ຢູ່ດຽວນີ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຈະໄປໃສ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເປັນຢູ່ໃນໄວທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢູ່ດຽວນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້າງ ເຖິງສອງສາມແຖວຈາກກາບກອນທີ່ມີຊື່ສຽງ
ໂດ່ງດັງວ່າ:

ກາແກ່ນັບມີຊ້າລົງ
ການ້ອຍຍັງບໍ່
ເຖິງສິ່ງທີ່ການ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້
ກາແກ່ຮູ້ສິ່ງນັ້ນຫລາຍ

ໃນການຮອບຮູ້, ກາແກ່
ຍັງເປັນອາຈານຂອງການ້ອຍ.
ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ກາແກ່ນັບບໍ່ຮູ້
—ຈະໄວຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ.

ການນ້ອຍບິນເຈັດຂຶ້ນ, ເຈັດລົງ,
ບິນອ້ອມກາແກ່ທີ່ຊ້າໆ.
ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ການນ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້?
—ຈະບິນໄປໃສ.¹

ນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງກາບກອນຂອງທ່ານໂຫວດສະໂວດ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນກາບກອນ ທີ່ມີຊື່ສຽງນຳອີກ!

ດ້ວຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວໂລກ, ດ້ວຍມາດຕະຖານສິນລະທຳລົດຄວາມສຳຄັນ, ພວກເຈົ້າຄົນໜຸ່ມກຳເຕີບໂຕຢູ່ໃນເຂດແດນຂອງສັດຕູ.

ເຮົາຮູ້ຈາກພຣະຄຳພີວ່າໄດ້ມີສິ່ງຄາມໃນສະຫວັນ ແລະ ວ່າລູຊີເຟີໄດ້ກະບົດ, ພ້ອມທັງຜູງບໍລິວານຂອງມັນໄດ້ຖືກໂຍນລົງທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ.² ມານຕັ້ງໃຈຈະລົບກວນແຜນຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະບີບບັງຄັບຈິດໃຈ ແລະ ການກະທຳຂອງທຸກຄົນ. ອິດທິພົນນີ້ເປັນຝ່າຍວິນຍານ, ແລະ ມັນຢູ່ທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກ.³

ເຖິງແມ່ນຈະມີການຄັດຄ້ານ, ການທົດລອງ, ແລະ ການລໍ້ລວງ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລົ້ມເຫລວ ຫລື ຍ້ານກົວ.

ຕອນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸ 17 ປີ, ເກືອບຈະຈົບຈາກໂຮງຮຽນອຸດົມໂດຍເປັນນັກຮຽນຂັ້ນທຳມະດາ ແລະ ມີຈຸດອ່ອນແອ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດ, ສະພາບການໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປ່ຽນແປງໄປໃນທັນທີ ໃນເຊົ້າວັນອາທິດວັນໜຶ່ງ. ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໄປທີ່ຫ້ອງຮັບຟັງໃນໂຮງຮຽນ. ໃນເວທີມີວິທະຍຸນ້ອຍຕັ້ງຢູ່ໃນຕັ້ງ. ຜູ້ອຳນວຍການຂອງໂຮງຮຽນໄດ້ເປີດວິທະຍຸ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງປະທານພະແຮກລິນ ເດລາໂນ ໂຣສະແວ້ວ ຂະນະທີ່ເພິ່ນໄດ້ປະກາດວ່າທ່າເຮືອ ພະໂຣຮາເບີ ຖືກລະເບີດ. ສະຫະລັດໄດ້ມີສິ່ງຄາມກັບປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

ຕໍ່ມາພາບນັ້ນກໍຖືກນຳມາປະກາດອີກ. ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງປະທານໂຣສະແວ້ວອີກ, ບັດນີ້ໄດ້ປະກາດວ່າປະເທດຂອງເຮົາໄດ້ມີສິ່ງຄາມກັບປະເທດເຢຍລະມັນ. ສິ່ງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ໃນທັນໃດນັ້ນອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ແນ່ນອນ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຕໍ່ໄປຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດທີ່ຈະໄດ້ແຕ່ງງານ ແລະ ມີຄອບຄົວບໍ?

ໃນວັນເວລານີ້ກໍມີ “ສິງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສິງຄາມ, ແລະ ທັງແຜ່ນດິນໂລກ [ກໍ] ຢູ່ ໃນຄວາມໂກລາຫິນ.”⁴ ພວກເຈົ້າ, ຊາວໜຸ່ມຂອງພວກເຮົາ, ອາດຮູ້ສຶກບໍ່ແນ່ໃຈ ແລະ ບໍ່ປອດໄພໃນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກແນະນຳ ແລະ ສອນພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ການຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຮັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງເຮັດ.

ແຜນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຄື “ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.”⁵ ຄອບຄົວເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງ ແຜນນັ້ນ. ຄອບຄົວເພິ່ງພາການນຳໃຊ້ອຳນາດທີ່ໃຫ້ຊີວິດຢ່າງມີຄຸນຄ່າທີ່ມີຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງ ພວກເຈົ້າ.

ໃນ “ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ, ທີ່ເປັນເອກະສານທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈທີ່ຝ່າຍປະທານ ສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ສະເໜີ, ເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ ໃນຊີວິດກ່ອນເກີດ, ມະນຸດທຸກຄົນ—ຊາຍ ແລະ ຍິງ—[ໄດ້ຖືກ] ສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ລະຄົນເປັນບຸດ ແລະ ທິດາທາງວິນຍານທີ່ຊົງຮັກຂອງພຣະບິດາມານດາແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈຶ່ງມີຄຸນງາມຄວາມດີໃນຕົວ ແລະ ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງ. ເພດເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍຕໍ່ການຈຳແນກບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງບຸກຄະລິກລັກສະນະ [ແລະ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນໂລກກ່ອນເກີດນັ້ນ]. ...

“... ພວກເຮົາປະກາດຕື່ມອີກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ອຳນາດຂອງການສ້າງມະນຸດແມ່ນຕ້ອງ ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງຜູ້ແຕ່ງງານກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ.”⁶

ໂທດຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ລູຊີເຟີ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນໄດ້ນຳມາສູ່ຕົນເອງຄືວ່າ ພວກມັນຖືກ ປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ມີຮ່າງກາຍມະຕະ.

ການລໍ້ລວງຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຈົ້າປະເຊີນໜ້າ, ແນ່ນອນວ່າຮ້າຍແຮງ, ແມ່ນກ່ຽວກັບ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ມີອຳນາດທີ່ຈະສ້າງຮ່າງກາຍໃຫ້ຄົນລຸ້ນໃໝ່, ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍມີສິດເລືອກນຳອີກ.

ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ, ທຸກຄົນທີ່ມີຮ່າງກາຍມີອຳນາດເໜືອຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຮ່າງກາຍ.⁷ ສະນັ້ນຈິດວິນຍານທຸກຄວາງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກໍມີຮ່າງກາຍ ແລະ ມີອຳນາດເໜືອມານ. ພວກເຈົ້າທົນ ທຸກກັບການລໍ້ລວງເພາະລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຍັງມີອຳນາດ ເໜືອມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນນຳອີກ.

ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຈົບຈາກໂຮງຮຽນອຸດົມ, ເພື່ອນຮ່ວມທ້ອງຮຽນຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້

ໄປສິງຄາມແລ້ວ, ບາງຄົນກໍບໍ່ໄດ້ກັບມາເລີຍ. ບໍ່ດົນຈາກນັ້ນພວກເຮົາທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄດ້ໄປເຂົ້າເປັນ
ທະຫານ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະລອດພົ້ນສິງຄາມ
ນັ້ນບໍ່? ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍຈະຍັງຄົງຢູ່ເໝືອນເດີມຢູ່ບໍ່ເມື່ອເຮົາກັບມາບ້ານ?

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຈະຕ້ອງຖືກເກນເຂົ້າເປັນທະຫານແນ່ນອນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໄປຮ່ວມ
ທະຫານອາກາດ. ບໍ່ດົນຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປຢູ່ເມືອງແຊນທາອານາ ລັດຄາລິຟໍເນຍ, ໄປຮັບການ
ອົບຮົມກ່ອນເຂົ້າໂຄງການຮຽນບິນ.

ໃນຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີປະຈັກພະຍານວ່າພຣະກິດຕິຄຸນຈິງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າ ເອໂບ
ແອສ ຣິດ ແລະ ຈອນ ພິ ລິລີໄວ້, ຄູສອນພຣະຄຳພີຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮູ້ວ່າມັນຈິງ.
ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າຍືນຍັນເປັນພະຍານ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອເຂົາເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ຄິດກັບຕົນເອງວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເພິ່ງປະຈັກພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈົນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຂອງ
ຕົນເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນເຖິງບິຕຸພອນ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບມັນເທື່ອ. ໃນແຕ່ລະສະເຕກກໍມີບິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເສີຍ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບ
ສິດອຳນາດທີ່ຈະມອບພອນທີ່ເປັນຂອງສ່ວນຕົວໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອະທິການຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ແນະນຳ
ສະເໝີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຂໍໃບຮັບຮອງຈາກອະທິການ.

ເຈ ໂຣແລນ ແຊນສະຕະຣຳ ໄດ້ເປັນບິຕຸທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະເຕກ ແຊນທາອານາ.
ເພິ່ນບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຫັນຂ້າພະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ມອບພອນ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນພອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບຄຳຕອບ ແລະ ຄຳສັ່ງສອນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າບິຕຸພອນນັ້ນເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວຫລາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະແບ່ງປັນສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງຈາກ
ບິຕຸພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຜ່ານສຽງກະຊິບຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນເຖິງອັນຕະລາຍ. ຖ້າຫາກເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການຕັກເຕືອນ
ເຫລົ່ານັ້ນ, ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຈະອວຍພອນເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າອາດຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ
ຢູ່ກັບຜູ້ຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກອີກ.⁸

ຄຳທີ່ວ່າ *ຖ້າຫາກ*, ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນຄຳນ້ອຍໆ, ຍັງປະກົດຄືກັນກັບວ່າໃຫຍ່ເທົ່າກັບເຈ້ຍໜ້າໜຶ່ງ.
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນໃຫ້ໄດ້ກັບບ້ານຈາກສິງຄາມ *ຖ້າຫາກ* ຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ແລະ *ຖ້າຫາກ* ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການກະຕຸ້ນເຕືອນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂອງ
ປະທານນັ້ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕອນບັບຕິສະມາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮູ້ເທື່ອວ່າ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນໃຜ ແລະ ວ່າການກະຕຸ້ນເຕືອນເຮັດວຽກແນວໃດ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບການກະຕຸ້ນເຕືອນ
ໃນພຣະຄຳພິມມອນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານວ່າ “ທູດກ່າວໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;
ດັ່ງນັ້ນ, ທູດຈຶ່ງເວົ້າຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ. ... ຈຶ່ງຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ;
ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄຳຂອງພຣະຄຣິດຈະບອກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານຄວນກະທຳ.”⁹

ບາງທີສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກການອ່ານພຣະຄຳພິມມອນ ແມ່ນວ່າ ສຸລະສຽງ
ຂອງພຣະວິນຍານຈະມາສູ່ຢ່າງເປັນຄວາມຮູ້ສຶກແທນສຽງ. ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮຽນຮູ້, ດັ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້, ໃຫ້ຄອຍຮັບຟັງເອົາສຽງນັ້ນ ທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ສຶກແທນໄດ້ຍິນ.

ນີໂຟໄດ້ຮ້າຍພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນໂດຍກ່າວວ່າ, “ອ້າຍເຫັນທູດແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບອ້າຍ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອ້າຍໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງເພິ່ນເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບສິ່ງກັບອ້າຍດ້ວຍ
ສຸລະສຽງອັນຮຽບຮ້ອຍນັ້ນມນວນ, ແຕ່ອ້າຍມີໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກພຣະຄຳຂອງເພິ່ນ.”¹⁰

ຄົນທີ່ມັກວິຈານໄດ້ກ່າວວ່າຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ກ່າວຜິດເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ ຮູ້ສຶກ ຄຳເວົ້າ.
ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບການສື່ສານທາງຝ່າຍວິນຍານ, ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄຳທີ່ດີທີ່ສຸດ
ກໍ່ບັນຍາຍເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄຳທີ່ວ່າ ຮູ້ສຶກ.

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຖ້າຫາກທ່ານຍອມຮັບ, ຈະນຳພາ ແລະ ປົກປ້ອງທ່ານ,
ແລະ ແມ່ນແຕ່ແກ້ການກະທຳຜິດຂອງທ່ານ. ມັນເປັນສຽງທາງວິນຍານທີ່ມາສູ່ຈິດໃຈທີ່ເປັນ
ຄວາມຄິດ ຫລື ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຖືກວາງໃສ່ໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານ. ສາດສະດາເອໂນດ
ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂ້າພະເຈົ້າອີກ.”¹¹ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ວ່າ, ພຣະອົງຈະບອກເພິ່ນໃນຄວາມຄິດ ແລະ
ໃນໃຈຂອງເພິ່ນ, ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຈະສະເດັດມາຍັງເພິ່ນ.¹²

ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຄາດຫວັງວ່າພວກເຈົ້າຈະຜ່ານຜ່າຊີວິດນີ້ປາດສະຈາກການເຮັດຜິດພາດ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ
ຈາກການກະຕຸ້ນເຕືອນຂອງພຣະວິນຍານ. ຄຳສັນຍານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບສະມາຊິກຂອງ
ສາສນາຈັກທຸກໆຄົນ.

ບາງຄົນຈະເຮັດຜິດພາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ລະເມີດກິດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ປັດນີ້ເປັນໂອກາດ
ຈະເຕືອນໃຈພວກເຈົ້າເຖິງການຊົດໃຊ້, ການກັບໃຈ, ແລະ ການໃຫ້ອະໄພຢ່າງຄົບຖ້ວນທີ່ຈະນຳ

ພວກເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມບໍລິສຸດອີກຄັ້ງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຈື່ຈຳນັນອີກ.¹³

ຖ້າຫາກມານຈະເອົາພວກເຈົ້າໄປເປັນຊະເລີຍເພາະການປະພຶດຜິດພາດຂອງເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຕືອນໃຈພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າດຳລົງຂໍກະແຈທີ່ຈະເປີດປະຕູຄູນັ້ນຈາກທາງໃນ. ພວກເຈົ້າ ສາມາດໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ສະອາດຜ່ານການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພວກເຈົ້າອາດຄິດໃນເວລາທີ່ມີບັນຫາວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍຊູ້ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຫລາຍ, ທັງບາບໃຫຍ່ ແລະ ນ້ອຍ, ແລະ ບັດນີ້ຄິດວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຫລົງທາງໄປແລ້ວ. ນັ້ນບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມຈິງຈັກເທື່ອເລີຍ. ພຽງແຕ່ການກັບໃຈ ເທົ່ານັ້ນຈະສາມາດປົນປົວສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເຈັບປວດ. ແຕ່ການກັບໃຈສາມາດປົນປົວ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເຈັບປວດ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນອັນໃດກໍຕາມ.

ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າກຳລັງຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄວນເຮັດ, ຫລືວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງ ພົວພັນກັບ ຜູ້ຄົນທີ່ກຳລັງດຶງພວກເຈົ້າໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜິດພາດ, ນັ້ນເປັນເວລາທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ ອິດສະລະພາບຂອງຕົນ, ຊຶ່ງເປັນສິດໃນທາງເລືອກຂອງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງຟັງສຸລະສຽງຂອງ ພຣະວິນຍານ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກນຳພາໄປໃນທາງທີ່ຜິດພາດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອີກວ່າຊາວໜຸ່ມໃນວັນເວລານີ້ກຳລັງເຕີບໂຕໃນອານາເຂດຂອງສັດຕູບ່ອນທີ່ ມາດຕະຖານທາງສິນທຳທີ່ນັບມື້ນັບເສື່ອມລົງ. ແຕ່ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ຖືກຄຸ້ມຄອງຈາກການ ໂຈມຕີຂອງມານ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການກະຕຸ້ນເຕືອນທີ່ມາຈາກພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ.

ຈົ່ງແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ; ຈົ່ງເວົ້າຈາຢ່າງຄາລະວະ; ຈົ່ງຟັງເພງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເບີກບານ. ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ຜິດສິນທຳ ແລະ ການປະພຶດທີ່ເສື່ອມຊາມ. ຈົ່ງຄວບຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ບັນຊາຕົວເອງໃຫ້ເປັນຄົນຊື່ສັດ. ເພາະວ່າພວກເຮົາເພິ່ງພາອາໄສພວກເຈົ້າຫລາຍ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ປະເສີດ. ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຈະຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ ຢູ່ສະເໝີ.

ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງປະຈັກພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນໄປຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງໄດ້ເພິ່ງປະຈັກພະຍານຂອງຄູສອນພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນທຸກວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ

ເພິ່ງຄົນອື່ນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍ່າງເພາະອາຍຸແກ່ ແລະ ພະຍາດໂລກເປັນຕອນຍັງນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນເພາະຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບເລື່ອງທາງວິນຍານ. ຂ້າພະເຈົ້າກາຍມາເຊື່ອ, ເຂົ້າໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງທີ່ລຳຄ່າຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນພະຍານພິເສດທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເປັນພະຍານວ່າຜົນທີ່ຈະເກີດມາຈາກສົງຄາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຊີວິດກ່ອນເກີດນັ້ນແນ່ນອນ. ລູຊີເພີຈະຜ່າຍແພ້.

ກ່ອນໜ້ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງກາ. ພວກເຈົ້າການ້ອຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງບິນໄປມາຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍ ປາຍທາງ, ບໍ່ແນ່ໃຈໃນເສັ້ນທາງທີ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າ. ຍັງມີຜູ້ທີ່ຮູ້ທົນທາງ. “ຕາມຈິງແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດໂດຍບໍ່ບອກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແກ່ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງ.”¹⁴ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງໄວ້ຢູ່ເທິງຫລັກທຳຂອງຂໍກະແຈ ແລະ ສະພາ.

ນຳໜ້າສາສນາຈັກນີ້ກໍມີຜູ້ຊາຍ 15 ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ. ແຕ່ລະຄົນໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະ ສາວິກສິບສອງມີຂໍກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລກິດທຸກປະການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການນຳພາ ສາສນາຈັກ. ອັກຄະສາວິກຜູ້ອະວຸໂສກວ່າເປັນສາດສະດາ—ຊຶ່ງເປັນປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ, ຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຈະນຳໃຊ້ຂໍກະແຈທັງໝົດນີ້ພຽງຜູ້ດຽວ.

ພຣະຄຳພິຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງດຳເນີນງານໃນ ສະພາ ແລະ ວ່າການຕັດສິນຂອງສະພາເຫລົ່ານັ້ນເປັນເອກະສັນ. ແລະ ມັນກໍເປັນດັ່ງນີ້. ພວກເຮົາ ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳທາງພວກເຮົາ ແລະ ສະແຫວງຫາເພື່ອຈະເຮັດຕາມພຣະ ປະສົງຂອງພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ. ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ໄວ້ວາງໃຈພວກເຮົາຫລາຍ ຂະໜາດໃດ, ທີ່ເປັນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສ່ວນລວມ.

ພວກເຈົ້າຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະ “ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ; ຢ່າເຊື່ອໝັ້ນ ຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກ.”¹⁵ ພວກເຈົ້າຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໜ້າໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ໃຫ້ອ້ອມຮອບຕົນເອງດ້ວຍໝູ່ເພື່ອນທີ່ປາຖະໜາຈະເປັນດັ່ງນີ້ຄືກັນ.

ບາງເທື່ອພວກເຈົ້າອາດຖືກລ້ຽວໃຫ້ຄິດດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄິດເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວໃນໄວເຍົາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເປັນເພາະສະພາບການທີ່ກຳລັງກ້າວໄປໜ້າ, ໂລກນີ້ກໍຈະສິ້ນສຸດໄປ. ໂລກຈະສິ້ນສຸດໄປກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຮັດ. ນີ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ!

ທ່ານສາມາດມອງໄປໜ້າທີ່ຈະເຮັດສິ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ—ໄດ້ແຕ່ງງານ, ໄດ້ມີຄອບຄົວ, ການເັນລູກງາງ ແລະ ຫລານ, ອາດເປັນແມ່ນແຕ່ເຫລັ້ນ.

ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຮັດຕາມຫລັກທຳເຫລົ່ານີ້, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ການປົກ ບ້ອງ ແລະ ພວກເຈົ້າເອງຈະຮູ້ໂດຍການກະຕຸ້ນເຕືອນວ່າຈະໄປທາງໃດ, “ເພາະໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ.”¹⁶ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສັນຍາກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ ມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ຂໍມອບພອນໄວ້ນຳພວກເຈົ້າ ຊາວໜຸ່ມທີ່ປະເສີດຂອງສາສນາ ຈັກ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. John Ciardi, “Fast and Slow,” *Fast and Slow: Poems for Advanced Children and Beginning Parents* (1975), 1. © 1975 by John L. Ciardi. Used by permission of Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company. All rights reserved.
2. ພຣະນິມິດ 12:9; see also Doctrine and Covenants 76:25–26.
3. See Doctrine and Covenants 52:14.
4. See Doctrine and Covenants 45:26.
5. ແອວມາ 42:8.
6. “The Family: A Proclamation to the World,” *Liahona*, Nov. 2010, 129.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 211.
8. ປຶ້ງພອນຂອງ ບອຍ ເຄ ແພັກເກີ, ມອບໃຫ້ໂດຍ ເຈ ໂຣແລນ ແຊນສະຕອມ, 15 ມັງກອນ 1944.
9. 2 ນີໄຟ 32:3.
10. 1 ນີໄຟ 17:45; ໂຕເນີ້ງຖືກຕື່ມໃສ່.
11. ເອໂນດ 1:10.
12. See Doctrine and Covenants 8:2.
13. See Doctrine and Covenants 58:42.
14. ອາໂມດ 3:7.
15. ສຸພາສິດ 3:5.
16. ໂມໂຣໄນ 10:5.